

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

19. Columna, & flagellatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Dan. 13.

parent, ne vel sic impudicissimi illarum *fatiantur decore, néve petulantium oculorum sic præda fierent, aut radiis, aut nubibus, aut suis capillis benignissime à Deo contacta sunt. Heu! Filii Dei nuditas nullo modo contecta nec vel nubes, quæ in monte quondam obumbravit eos, ne illum ulterius gloriosum viderent, modo quæquam obumbrat, nec illorum oculos vis ulla divina perstringit, aut quemadmodum commeterentur, excæcat!*

1. Reg. 10.

Si Hanon Rex Ammonitarum, quod servos David dehonestasset, præcens vestes eorum medius usque ad nates (unde & ii. confusi sunt turpiter valde,) ipsum David adeo dedecus ulciscens persequitur, ut de Syris, quos mercede conduxerat, septingentorum curruum, & quadraginta milium equitum in prælio iacturam fecerit: quam obrem nunc cælica legiones ad injuriam ignominiosissimæ nuditatis Filii Dei, veri nuncii pacis ulciscendam, protinus non accurrunt? Confunditur Salvator valde, & nemo indignatur.

Luc. 15.

Mox ut pater ille redeuntem filium vidit, exclamavit: *Cito proferte stolam primam, & induite illum. Quid? Tantumne filii nuditate angetis? Cur antea, quod criminofus redierit, non coarguis? Sustulit, inquit Chrysol. filij crimina, qui non sustulit nuditatem: hinc est, quod à servis ante vestiri filium voluit, quam videri. Hæc ille de prodigo.*

Chryss. serm. 3.

Sed ent, rogo, Christus vestes cum pudore exuat, nudus, cur erubescat, qui totus circumdatus est innocentia? O quam fatius de Christo, quod de Josepho castissimo illo Patriarcha elegantissimè factus est Cyprianus: *Propter tanti sceleris, inquit, audaciam vestes reliquit, corporis nudi sinceritatem habiturus conscientia sestem!*

Cyp. lib. de bon. patient.

Col. 3.

Verùm Christus expoliari voluit, quod doceret expoliare nos *veterem hominem cum actibus suis, & induere novum, qui secundum Deum creatus est in justitia, & sanctitate. Expoliari voluit, ut jam jam stadium passionis ingressurus, nudus cum nudo luctaretur.*

1. Jo. 55.

Tu interea si videris nudum C pio mise-

rationis affectu) operi eum, & carnem tuam (tum in Christo, tum in paupere) ne despereris. Postremo, dum hanc nuditatem expectades, tuam ipsam in judicio revelandam nuditatem extimesce, & veluci monet Augustinus: *Ipsi tibi indicito peccandi pudorem.*

Aug. ser. 114. de tempore.

COLUMNA, ET flagellatio.

PUNCTVM XIX.

Corripiam illum, & dimittam.

Luc. 23.

Quid dicam ergo illi nocuisse scissimam, in D Leo ser. x. de quem vel ipsa clementia crudelis fuit? Pass. Domini. Prætor jam nunc Christi innocentia patrocinaturus, ut plebis esseratos animos emolliret, utq; fatiata populi iniquitas de innocents injuriis ulterius jam non sevirat, remediū maiori cœdit sed malis omnino pejus aggressitur, atque commodius misericordiam reo conciliat, plane miserabilem facit, & cui prodesse cupit, nocet vehementius.

Obligari itaque jubet Pilatus ad columnam columen mundi nudam ut erat, & suâ tantum modestiâ coopertum, mox etiam suo sanguine vestieadum. Ecce, ecce, iam Dominus aptatur ad verbera: (singulit sic Augustinus) ecce jam ceditur, rumpitque carnem sanctam flagellorum violentia, & repetitis ictibus, crudelia verbera terga benedicta concidunt.

August.

Illum lacertosi virgatores subitò circumcambistunt, nunc que scapulas, nunc ventrem, nunc brachia, nunc crura cingunt, diripiunt, lacerant, metunt, quam non severe, vindemiam. Nunc verè supra dorsum Domini peccatores arant, ac fuleum producunt, ut terra nostra uberem det fructum suum.

Iustin. de Christi agon. c. 14.

Psal. 128.

Ah! ah! sistite, nequissimi criminum coloni: campus iste syderei corporis non vestra sulcandus est manu, sed Solis, nec H h h h 2 alio

alio tentatur cælum aratro, quam syderum. Impius hæc postmodum tam culta novalia miles habebit. Hic interim si nescitis, ager est Virginis, non virgarum.

Intuemini, heu! columnam, (terminale saxum) quæ veluti in titulum erecta, vos inter, ac Deum surgit, ac dividit. Legite jam illos indices Domini characteres ductos in lapide, in quo non atramento, sed sanguine, & quanquam *scyllo hominis*, incisus tamen, atque inscriptus est Deus.

Isa. 8.

Laur. Just. de triumph. Christi agone. c. 20.

Librum jam legite, quem Deus, ut ab universis legeretur, publicè exposuit, qui non sermone composito, vel humanæ sapientiæ exaratus est verbis, sed hominum interveniente malitiâ, digito Dei signat^o, & scriptus: nempe se ventibus Gentilibus, atque Judæis, depictus est foris, virtute autem, & sapientiâ Dei formatus est intus.

Hier. in 26.

Mat. 6. 50. Isa.

Traditur nunc ergo Jesus militibus verberandus, qui corpus illud sacratissimum (velut ait Hieronymus,) pectusque Dei capax, flagellis secant.

D. Bonavent.

medit. Vit.

Christi. c. 76.

Isa. 44.

Stat nudus (ita Seraphicus in Meditationibus) coram omnibus juvenis elegans, & verecundus: *Speciosus formâ præ filiis hominum*. Suscipit spurcissimorum flagella dura, & dolorosa caro illa innocentissima, & tenerrima, mundissima, & pulcherrima. Flos carnis, & totius humanæ natura repletur livoribus, & fracturis. Fluit undique regius sanguis de omnibus partibus corporis, superadditur, reiteratur, & spissatur livor super livorem, & fractura super fracturam, quousque tam terroribus, quam inspectoribus fatigatis solvi jubetur.

Bernard.

Psal. 90.

Cessavit ergo, cessavit jam nunc (heulplorat Bernardus) antiqua illa laus: *Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo*, dum haud unum, sed penè innumera appropinquarunt. Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo. Theodotion: *Flagellatum, & percussum Deum*.

Isa. 53.

Theodor.

Deut. 25.

Pro mensurâ peccati, erit & plagarum modus, ut quadragenarium nu-

merum non excedans, ne fœdè laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus; aut ne vilescat, & horribilis sit frater tuus. Et quem, rogo (vos, vos alloquor, immanissimi) hic modum servastis? Quo nunc stetit numero vestra crudelitas? Quid misericordiæ repertum in oculis vestris, quando non fratrem tantum ex semine Abraham secundum carnem, sed & Dominum omnium tam fœdè dilaniastis, tam horribilem reddidistis?

Hebr.

Sex carnifices accedunt, (hæc habet Hieronymus.) Duo eorum virgis spineis, duo loris nodosis, duo catenis ferreis, unguibus terminatis aduncis, incipiuntque primi totis viribus eum percutere: adduntur vulnera vulneribus, decurrit sanguis. Primis defessis, succedunt secundi, & novis vulneribus vereta cumulanti: quos mox tertii subsequuntur, qui uncinis carnem, ac pellem avellunt.

Hier. velatus à S. Vinc. sermone in Parasce.

Et tu, Fili hominis, cum scorpionibus habitas, increduli, & subversores sunt tecum. Septuaginta: *Insanient, & congregabuntur contra te in circuitu.* Certe infano furenti furore, dum te ita dilacerant. Pagninus: *Robelles, & spina tecum sunt, & cum scorpionibus.* Pagnin. & cum tribulis habitas. Tribulus, inquit Pinus ibidem, est herba duris spinis armata: unde stimuli ferrei, ac virgæ, quibus solebant nocentes flagellari, tribuli vocantur, & scorpiones.

Ezech. 2.

Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cecidam vos scorpionibus. Ubi Glossa: Scorpio genus est flagelli, sicut & de spinis solent esse virgæ nodosæ: vel etiam flagellum Sarcenorum cum duabus, vel tribus virgis, quod habet in summitate plumbeas glandes. Ita Lyranus. Est autem scorpio genus flagelli durissimi, habens in fine cordularum, seu catenarum, nodulos plumbeos, vel ferreos, & ided vocatur scorpio, qui graviter pungit. & quia sicut scorpio pungit cauda, eam super caput reflectendo, sic extremitas hujus flagelli, in quo est plumbum, vel ferrum, percutiendo reflectitur ab anterioribus percutiens super corpus percussæ. Vel vocatur scorpio, inquit & Abulensis, genus flagelli, quod in extremitate recurvarum est, & ex illa parte

3. Reg. 12. Gloss. ibid. Scorpio quale flagelli genus.

Lyran.

Abulens.

parte

Hier. ibid.

parte mordet, sicut scorpio. Hieronymus A. verò ad eadem verba: Et cum scorpionibus habitas: Qui possint (subdit) ferire, qui arcuato percutere vulnere, & aculeo fistulato, ut eadem plaga & cutem aperiat, & venena diffundat.

Isa. 1.

Aplantià (ergo) pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Oleaster, non est in eo integritas. Hebr. non est in eo forma humana.

Oleast.

Excoriatum dixisses: ossa, & costas flagellato dinumerasses. Dinumeraverunt, id est, dinumerabilia sibi fecerunt omnia ossa mea. Ad eò scilicet inhumaniter habitus, ut vel ossa dinumerare possent. Sic ibi Theodoretus. Uade & verè dici possent:

Psal. 21.

Lyr. n. ibid.

Christus velus

excoriatas flagellis.

Theod. ibid.

Collaque brachiaque, & detecta verberare costa.

Job. 33.

Tabescit caro ejus, & ossa, qua tecta fuerant, nudabuntur.

Job. 17.

Membra mea quasi in nihilum redacta sunt. Quoniam qua perfecisti, destruxerunt.

Psal. 10.

Levit. 1.

Immolabit vitulum coram Domino, detrahaque pelle hostiæ, artus in frustra concident: nam penè sacra illi membra, ex inmanissimâ flagellatione in frustra concisa sunt, pellisque hostiæ hujus suavissimè olentis prorsus detracta est.

Et ad costas,

unquè nudatus

Testis sit omni penitus exceptione major locupletissimus, & oculatus, piensissima eius Mater, Lacrymas, si potes, cohibe. Vidi, inquit, corpus ejus verberatum, & flagellatum usque ad costas, ita ut costa ejus viderentur. & quod amarissimus erat, cum retraherentur flagella, carnes ipsius flagellis aculeatis infixis aculeis, sulcabantur. Ad primum ictum ego, quæ ad stabam, cecidi quasi mortua.

Lib. 1. Revel.

S. Brig. c. 10.

Ch. 4. c. 70.

Concidit me vulnere super vulnus, rupturâ super rupturam. Sic Christus dicere poterat. Unde Hieronymus paraphrasticè: Dum languoribus meis, atque vulneribus adduntur plagæ innumerabiles, aridor totus resolutus, atque comminor, ita ut nullum in me membrorum residuum sit, quod aliqua soliditate subsistat. (Subditque) De Christo etiam sic intelligendum. De quo pariter, ut de Rege Martyrum, illud dici potest, quod de Martyribus dixit Cyprianus: Iam ruptâ compage viscera torquebantur in eo jam non membra, sed vulnera. Etenim,

Job. 16.

Hebr.

Hier. ibid.

Super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Psal. 68.

Vulnus, & levor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque foris oleo.

Isa. 8.

Et plagis impostis, abierunt, semivivo relicto. Ulpianus de pœnis: Ministrorum immanitate multi sub flagellis interierunt.

Vip. de pœn. l. 8.

O, ô hominum feritatem! ô hominum inauditam à sæculis barbariem! Tot rhetoricæ eloquentiæ luminibus factum illud Vetrinum de cive Romano flagellato Tullius exagitat. Ipse, inquit, inflammatus scelere, & furore in forum venit. Ardebant oculi, toto ex ore crudelitas eminebat. Expectabant omnes, quò tandem progressurus, aut quidnam acturus esset, cum repente hominem proprii, atque in foro medio nudari, ac deligari, & virgis expediri juberet. Clamabat ille miser, se civem esse Romanum. Hic Tullius ab oratione surgens: Cadebatur (subdit) in foro Messana civis Romanus, Iudices, cum interea nullus gemitus, nulla vox alia justius miseri inter dolorem, crepitumque plagatum audiebatur, nisi hæc: Civis Romanus sum. Et rem hanc mirum in modum exaggerans, clamat: ô nomen dulce libertatis! ô jus eximium nostra civitatis! ô lex Porcia, legesque Sempronie! ô graviter desiderata, & aliquando reddita plebi Romana Tribunitia potestas! Hucine tandem omnia reciderunt, ut civis Romanus in provinciâ populi Romani, oppido sedentarium, ab eo, qui beneficio populi Romani fasces, & securus haberet, deligatus in foro virgis caderetur?

Cic. act. 7. in Verr.

Virgis circum Romanum

cadi nefas.

Componere, si licet modò cum cive Romano civem, immò cæli, terræque Conditorem. Componere clamantem: Civis Romanus sum, cum eo, qui nec clamavit, nec audita est vox ejus foris. Quoniam ego in flagella Hebræus, ad fracturam. Hieronymus ad plagas. Chaldaeus, ad interitum paratus sum.

Virgis Dei

lium cædi quid

Iussit Tribunus flagellis cædi (Paulum) & cum astrinxissent eum loris, astanti sibi Centurioni Paulus dixit: Si hominem Romanum, & indemnatum licet vobis flagellare? Quo audito, Centurio accessit ad Tribunal, & nunciavit ei, dicens: Quid acturus es? Hic enim homo civis Romanus est, accedens autem Tribunus

Psal. 37.

Hebr.

Hieron.

Chald.

Act. 22.

h h h 3 unus

bonus dixit illi: Dic mihi, si tu Romanus es
At ille dixit: Etiam. Protinus ergo discesserunt
ab illo, qui eum torturi erant. Tribunus quoque
timuit, postquam rescivit, quia civis Romanus
esset, & quia alligasset eum.

Rupert. in 19.
Ioan.

O spectaculum grande (ait admirans Rupertus)
& mundo, & Angelis, & hominibus, ut a
servis peccati Princeps libertatis (non civis
Romanus) servilibus modis caderetur!

Grande porro spectaculum, mirum & inauditum,
Deus homo flagellis caesus instar serviuli
contemptissimus! Sic l. in servorum, ff. de poenis.
Ex quibus causis liber fustibus caeditur,
ex his servus flagellis caedi iubetur. Quis, quis,
rogo, non obstupescat, & extra se penitus non
rapiatur, si Deum alligatum columnae, ac
flagellatam contempletur? Consideravit olim
Propheta hominem Deum inter animalia, &
expiavit: quid si considerasset inter flagra?
Obstupescite, obstupescite, caeli, Angeli,
Cherubim, atque Seraphim super hoc!
Obstupescite, vel potius ad Hebraicum, horrescite,
aut significantius Chaldaice, lugete: quia
vos ipsi expenditis hoc. Vos enim longè
melius infinitam illius maiestatem novistis,
omnipotentiam, & gloriam perpenditis!
Heu! Deum rerum omnium Dominum,
Creatorem vestrum, servi instar flagris
durissimè videtis discerpi, & crudelissimè
cruentari!

Ierem. 2.

Hebr.
Chald.

Phil. 2.
Bern. ser. de Pass.

Isa. 53.

Nunc planè exinanivit semetipsum, formam
servi ac ipiens. Non solum formam servi,
ut subesset, inquit, & verè Bernardus,
sed etiam mali servi, ut y apularet.

Quis credit auditui nostro? Quis credet,
Creatorem universi, totius Orbis Deum,
ac Dominum, illum, inquam, qui in caelis
tonat, ac fulgurat, manibus nunc, ac
pedibus ad columnam adstrictis, instar
furis ligatum, instar praedonis flagellatum,
instar malefactoris habitum, atque tot
militum feritatis expositum, quasi agnum
inter tot flagra, virgas, funes, & vincula
penitus obrumescere?

Aug. ser. 114. de tempor.

Chryl. ser. in 5. seriam Pass.

Ecco, ecce nunc pro impio pietas flagellatur
(dolet pius Augustinus.) pro stulto sapientia
illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur
iustitia pro iniquo, misericordia afficitur
pro crudeli.

Proh dolor! (dolet & Chryl.) jacet ex-

tensus ante hominem Deus, & supplicium patitur
rei in quo nullum vestigium peccati potuit
inveniri!

Heu! ligatur aeternus Motor! indignissimis
(heu!) nexibus caeli libertas in terris
adstringitur: & caelum, ac Sol gyrat per
Meridiem! & protervus homo, quasi pullus
onagri se liberum natum putat? Mirum,
mirum planè, si ligato Motore, non cessat
motus! Mirum, si Motore, immobili ad
columnam, virgatores moventur!

O, o charitas, quam magnum est vinculum
tuum, quo Deus ligari potuit! Nullum
quippe vinculum Filium Dei ad columnam
tenere potuisset, si charitatis vinculum
defuisset. Ita Justinianus.

B. Lau. Insi. 75
ligno vita de
charit. c. 6.

En, en igitur modò divinus Samson, Ind. 16.
charitatis brachiis columnam complexus,
quò infernales Philisthaeos obrueret: O
mors, inquit, ero mors tua, morsus tuus
ero, Inferna. Et verè Samson quod est. Sol
ejus. Tu etenim (ait Seraphicus) Sol
iustitiae tuos radios subtraxisti: & idèd facta
sunt tenebrae, & potestas tenebrarum. Omnes
sunt te potentiores. Amor tuus, & iniquitas
nostra, sic te imbecillum fecerunt.

O columnam nubis, quae tota jam solvitur
in sanguinis pluviam, & in ardentissimi
amoris ignem, ut iter nobis tuum
praebat in terram viventium.

Exod. 17.

Summi planè, aeternique in nos haec
Christi amoris est symbolum. Frangar,
(subscripte ille sub columnâ,) non flectar.
Certè Christus frangi putavit, ateri flagellis
potuit, sed non flecti. Attritus est
propter scelera nostra. Disciplina pacis
nostrae super eum, cuius lavore sanati sumus.

Isa. 53.

Quousque, rogo, divinis in nos Christi
amor: En columna, cui fortè insculptus
videatur: Non plus ultra. Sed o altitudinem!
o profundum divinae charitatis.

Hæc certè nullâ claudatur metâ, ut recte
de Salvatoris charitate dicas, quod de
Machabæorum sub flagellis patientiae
fortitudine dixit Alexandrinus Theophilus:
Quod tra, inquit, persecutorum invenerat,
patientia fortitudo superavit: inter
poenas magis paterna legis, quam doloris
memores: lassabantur toriores, & non
lassabantur fides.

Theoph. ep. 3. pasch.

Liceat, liceat hic parva magnis componere.

are. Inter dira tormenta, inter flagello- rum acerbiter, magis paternæ legis, quam doloris memor, hoc Christus age- bat, ut lassarentur tortores, non lassare- tur amor.

Rup. l. 6. c. 31. in c. 22. Gen.

Colligavit nimirum Deus Pater (velut pulchre ait Rupertus) Filium suum non imbecillitatis vinculo, sed magna charitatis im- perio. Sic ille peracutè meditatus Isaacum à patre in Sacrificium colligatum. Charitatis vinculis, amorisque nexibus ad co- lumnam constrictus, quot flagellorum ictibus divina hæc petra percutiebatur, tot se ex incèdiorum scintillas emittebat.

Quis autem in posterum ambigat, aut quis posthac de Christi amore diffidat? O chara, ô amabilia flagella! quæ animam nostram divinæ, æternæque Christi Jesu dilectionis securam reddiderunt!

Quid enim ulterà ad infinitum in nos Christi amoris commendationem exco- gitari jam possit? Pro te, pro te, ô anima, Christus flagellis cæsus est!

Psal. 90.

Scapulis suis obumbravit tibi, & sub pen- nis ejus sperabit. Scapulas certe divinas ipse flagellis objecit, ne tu ipsa flagellareris.

Psal. 31.

Multa flagella peccatoris. Multa & flagel- la Salvatoris.

Isa. 38.

Proieci si etenim, Domine, post tergum tuum omnia peccata mea: propterea & di- vissimè flagellaris.

Deut. 25.

Pro mensurâ peccati eris & plagarum mo- dus! En ut propemodum sine modo, ac si- ne mensurâ flagellari voluit, qui pro in- numeris nostri sibi omnium excessibus fla- gella sustinuit.

Psal. 72. Hugo. Card. Lyrano.

Et sui flagellatus totâ die, non ad horam, inquit Hugo Cardinalis: Et castigatio mea in manus. Lyrano: Hoc est, velociter adhibita, quasi depluerent super me fla- gella.

Job. 9.

Ut verè depluebant! & quasi in dilu- vio aquarum multarum ad eum approxima- bant! Et in turbine conteret me.

Heu, heu quæ grando hæc? quæ tam se- vera, ac tam horribilis tēpestas, ut ipsam- met durissimam columnam, quin ada- mantem confringere, & conterere possit! Nubes en modò exonerantur onere per- antiqui in eum odii, & in sanguinis gran- dem pluviam resolvuntur. Vidimus eum

A virum dolorum, & scientem infirmitatem: Græcè: Vidimus eum virum dolorum, homi- nem in plagâ, quasi apertis jam venis, ac undique laceratus, planèque decortica- tus una sit effectus plaga: nam planè per- cussit eum ulcere pessimo, ut à plantâ Job. 2. pedis, usque ad verticem non esset in eo sani- tas, ut vere dolere posset: Va mihi super Is. 1. contritione meâ, pessima plaga mea. Pagnin. Pagnin. dolorosa plaga mea. Multiplicabit vulnera Job 9. mea. Ad Hebraicum: Multiplicabit percus- siones meas, etiam sine causâ.

O immanissimi tortores, quisquam, ro- go, is, qui ex immanitate tot savissima- rum percussionum jam languet, ac penè agonizat in mortem? Estne hoc corpus humanum, an sanguis? O, ô verè mon- strum doloris! Heu! mi Jesu, quid hic ag- is? Quid, rogo? Amore languo: vulneratus charitate sum ego. Ah! ah! sentio, Domine, sentio flammam tuam, sentio columnam hanc ignis undique conflantem.

Cant. 2. Sept.

Quærit pars semina flamma Abstrusa in venis silicis.

Virg. l. 6. Aeneid.

Quot verberibus, tot quasi ictibus à petrâ hæc scintillas, immò flammam excu- tiunt. O Etnam! ô Etnam amoris, & Ex Iosepho a- charitatis! Tota jam Christi caro præru- pud Eusebium- pra est, & sufferendi affectus adhuc inte- l. 3. inst. Eccl. ger perseverat: corpus ejus jam undique c. 6. flagris us-

D laceratum, & sustentia illæsa: que ad ossa di- lassantur tortores non lassatur amor: laniatus, nec asque ad ossa dilaniatus, nec lachry, lacrymas, nec nec preces fundit: decidit in ter- ram sanguis, spiritus non decidit, sed ipsâ adhuc columnâ erectior, quia & erectus ipse columnam erigit, quæ ex pietate eotraret.

O scelus! ô pietas! qui fors hæc verbera, Verbum?

Erga te summus ferre coegit amor. Ferre coegit amor! quis causa est hujus a- moris?

Qui penitus nullo dignus amore fuit. Heu! dulcissime Domine (hæc plorat Se- raphicus) mihi, mihi debebantur flagella æterna afflictionis: tu pro me flagellati voluisti, ut me misericorditer ab illis e- rueres. Heu! dulcis Domine, quomodo decôr ille spectiosissimus de sacratissi- mo Corpore tuo abiit? Exitus aquarum deducant oculi mei: quia qui speciosus erat

D. Bon. med. Pass. Christ.

Psal. 118. Psal. 44. pra.

pro filii hominum, nunc totus efficitur de-
formatus. Caro illa sanctissima, quæ
prius mirabili candore nitēbat, incipit
jam tota hinc inde tumescere, & ex per-
cussionum frequentia densi tumores in-
cipiunt pullulare: dehinc ex inflata carne
sanguis erumpit uberrimus, & velut aqua
ex fonte, undique sanguis exuberat. Jam
rota cruore madescit terra, & fluuius in-
cipit featurire, sanguineus. Caro illa de-
liciosissima, quæ prius candidissima fue-
rat, nunc rubicunda prorsus effecta est. O
anima mea, jam non dicere potes: Dile-
ctus candidus, & rubicundus; sed potius: Di-
lectus meus lividus, tumefactus, ulcero-
sus, & planè rubicundus. Quis nunc tam
immitis? Quod d'pectus tam saxum, quod
non moveatur ad lachrymas, cum non
dulcissimum Jesum sic aspicit deforma-
tum?

Cant. 5.

Quid verò putas tunc agebat Agnus
ille mitissimus, dum tam durè, & acerbè
affligeretur in corpore? Equidem etsi tor-
queretur corpus, mens tamen servabatur
illæsa: sed quia fuerat humanâ carne ve-
stitus, tanquam homo, inflata vulnera
sentiebat: quantoque caro illa delicatior
fuerat, atque tenior, tanto dolor im-
primebatur acerbior. Suspirabat interdum,
ut æstimo, dulcissimus Jesus, (sic
pitè, & humanitus contemplamur) nunc
tacitus emittebat gemitus; modò sub-
missâ voce lamentabatur; nonnunquam
caput ex dolore movebat, quærens, ubi
ex debilitate illud paululum reclinaret.
Sed heu! non erat locus, nisi columna,
cui fuerat alligatus, ubi caput posset ad-
hærere gravatum. Interdum etiam la-
chrymæ ex limpidissimis oculis cogente
vulnere dolore stillabant. Aliquando
verba aliqua dolorem attestantia sub-
missâ, ac tremulâ voce fundebat. Sed car-
nifices immanissimi nullâ permoti com-
passione, acrius in eum verberibus stri-
debant, & verba contumeliosa miscentes
cura cruciatibus, pium, & mansuetissi-
mum Jesum linguâ, & manibus lacera-
bant.

Tertull.

Tertullianus: *Dominicum Corpus à co-
lumnâ in terram dilapsum, tanquam pilam,
pedibus sacrilegis excitabant.*

A Eja, eja ergo, validi virgatores, cædite,
verberate, comminuite frumentum hoc
Electorum in hoc tam magno charitatis
ardore. *Triura mea filia aree mee. O, & gra-
num. velut optime ait Augustinus, mor-
tificandum, & multiplicandum: mortifican-
dum in infidelitate Iudaorum, multiplican-
dum in fide populorum. Hinc & D. Ignatius
ajebar: Frumentum Christi sum, dentibus
bestiarum molar, ut panis mundus inveniar.*

B Hinc eodem patiendi ardore S. Gordia-
nus Martyr apud D. Basilium: *Lanietur D. Basiliorum
corpus, torqueantur membra, seminate multa in Gord. Mar.
in me, ut multiplicem fructum metam.*

Frumentum ergo triturant, torcular-
que simul calcant: *Ego sum vitis. Bernard.
Ligatur vitis ad palum, dum Christus
ligatur ad columnam.*

*Lavabit in vino stolam suam. & in sangui-
ne vva pallium suum. Botrus Cyprî dilectus
meus mihi in vineis Engaddi. Clemens Ale-
xandrinus: Magnus Botrus Christus pro no-
bis expressus.*

Quare rubrum est indumentum tuum, &
vestimenta tua, sicut calcantium in torculari
Lavit Christus stolam suam in vino, inquit
eruditè Tertullianus, id est, lavit carnem
suam in sanguine: lavit autem tunc maxi-
mè, cum flagellis est maximè cruentatus.
Tunc etiam vestimenta ejus, id est, corpus
velut in torculari rubescit, cum columnæ
alligatus verberibus est cæsus. Calcari qui-
dem videbatur verberibus, sed Dæmones
velut botros, mortem, mundum, peccataque
omnia calcabat doloribus. *Ipsè vulneratus
est propter iniquitates nostras, attritus est pro-
pter scelera nostra: disciplina pacis nostra super
eum: & livore ejus sanati sumus.*

Et sicut balsamum non mixtum odor meus.
Glossa: Balsami arbor stirpe similis viti,
foliis semper manentibus: arbor balsa-
mum, lignum xylobalsamum dicitur
fructus, vel semen carpobalsamum, suc-
cus opobalsamum: quia percussus ferreis
virgulis cortex per cavernas eximii odo-
ris guttas distillat: succas enim Græcè,
& πός, dicitur. Arboreis balsami, more vi-
nearum coluntur, & admini culis susti-
nentur. Agricola acutis lapidibus, vel of-
fensis cultellis solent incidere. Per incisio-
nes manat succus odoris eximii. Græcia
præci-

Ioan. 15.

Bernard. l. de
Pass. c. 4.

Gen 49.

Cant. 1.

Clem. l. pæd.
c. 2.

Isa. 63.

Tertull. l. 4.
contra Marcion.

Isa. 53.

Eccl. 24.

Gloss. sup
Strabo.

præcipua debetur lachrymæ. Christus quoque humilis in carne, sed plenus gratiæ. & virtute vulneratus est propter iniquitates nostras, & nobis vitæ, & salutis sacramenta profudit. Unde & quasi balsamum non mixtum odor meus.

En igitur, ut totus halat! en ut flagrat, & rubet charitate! En rosa in Iericho, quod est odor ejus. Bernardus libro de Passione Domini, cap. 40. quod est de quinta effusione sanguinis: Quinta, inquit, rubricatio rosæ invenitur in crudeli flagellatione mansuetissimi Agni rosei Jesu. O cum quantâ quantitate, putas, illum sanctissimum sanguinem è conciso corpore, & flagellato distillasse in terram! O quantâ, putas sævitiâ impiotum frementium, quanto fremitu sævientium flagellatum putas fuisse dulcem Jesum, qui venerat, ut nos à flagellis liberaret æternis! Sine causâ, inquit, flagellis ceciderunt me. Verè sine causâ, nisi fortè miserimi, & perverfi bona opera tua pœnis digna judicarent, qui veritatem tuam in mendacio detinuerunt. Tum egregiè ad mores:

Sed & hic moraliter erudimur, ut flagella benignissimi Patris nostri discamus æquanimiter tolerare: cur enim flagella non sufferat homo ad laborem natus, in peccatis enutritus, & conversatus, cum videat Regem Regum, & Dominum dominantium, dulcem Jesum, qui peccatum non fecit, nec in ventus est dolus in ore ejus; tam gravibus flagellationibus esse contritum?

Audi, ô homo stulte, & insipiens, & non solum non refuge, sed etiam apprehende disciplinam, ne fortè quandoque pereas de viâ justitæ, Domino tibi irascente, qui proprio Filio suo non pepercit, sed propter terradidit flagellandum. Non pepercit Filio suo naturali, & consubstantiali, sibi coæterno, & impassibili, quin pro salute tuâ ipsum faceret nasci in tempore, & passibilem. & flagellis contereret, sicut scriptum est: Dominus voluit eum conterere in infirmitate. Et quomodo parceret tibi Filio adoptivo, cum sensus tui proni sint in malum? quin in chamo, & fræno maxillas tuas confringeret, ut saltem vexatio det tibi intellectum, quatenus ad ipsum

Speranza Scriptura selecta.

A approximare cogaris, qui licet moiceste, salubriter tamen flagellat omnem filium, quem recipit. Hactenus ille.

Et certè (Fratres) si extra disciplinam estis, cujus participes facti sunt omnes, ergo adulteri, & non filij. Quis enim filius, quem non corripit pater? Interlin. id est, cui non det disciplinam pater ejus? Ubi Augustinus citatus in Glossa: Dat disciplinam Deus, ut auferat misericordiam. Cædit contumacem, ut reddat hæreditatem. Si promissa patris benè agnovisti, non timeas flagellari, sed ex hæredari. Curte sub manu Dei flagellantis: quia dum flagellat, erudit ad hæreditatem. Noli esse iniquo sensu, & puerili, ut dicas: Plus amat pater meus fratrem meum, (cui permittit facere, quicquid vult) quam me: quia si me movero contra jussionem ejus, flagella invenio. Potius gaude sub flagello: quia tibi servatur hæreditas. Si exceptus esses à passione flagellorum, exceptus esses à numero filiorum. Et quid mirum, sic flagellat custodiens parvulos Dominus, quos grandes querit hæredes?

Felix, qui apprehendit disciplinam. Disciplinam qui abjicit, infelix est. In malum est illud: Non est virga Dei super illos.

Et erit anima tua custodiâ in fasciculo vitium.

Hebræus apud Magistrum Historiæ scholasticæ, in vinculo vitæ, id est, in collegio Sanctorum. Alia littera habet, in fasciculo vitium: quasi dicat, sic custodiet Dominus animam tuam ad multiplicandum, sicut fasciculus vitium custoditur in aquis ad transplantandum.

Huc ille ingeniorum apex in Apologético: Licet nunc sarmentitios, & semissios appelles, quia ad stipitem dimidijs assis revincti, sarmentorum ambitu exurimur, hic est habitus victoriæ nostræ, hæc palmata vestis tali curru triumphamus.

In his ergo te virgarum fasciculis, ô anima, ac inter hæc vitium, aut vitarum cælestium sarmenta custodi. Gusta summitatem virgæ ejus. Osculare auream harum virgarum saltem summitatem, ne his spretris regat te Christus in virgâ ferrea, aut percutiat te virgâ illâ oris sui: Discedite, maledicti, in ignem æternum.

Extiterunt quidam refugientes, ac

Iiij refor-

Isa. 53.

Ecc. 24.
Hebr.
Bernard.

Job. 9.

1. Pet. 2.

Psal. 2.

Isa. 53.

Hebr.

Interlin.
August.

Sap. 3.
Job. 21.

1. Reg. 25.
Magist. Hist.
schol. ibid.

Tertull. in
Apol. c. 47.

1. Reg. 4.
Esth. 5.

Psal. 2.
Matth. 25.

Flagellationes spontanea corporis habent suam à Scripturà auctoritatem.

B. Pet. Dam. ep. 115.

Matth. 27.

Act. 16.

2. Cor. 11.

Deut. 25.

reformidantes nunc communicare Christi flagellis, quin & ipsi spontaneè verberum inflictioni, tanquam novæ, sacrisque sanctionibus contrariè detrahentes, ac irridentes, quos B. Petrus Damianus graviter coarguens, ipsùm scoparum remedium non modò non absurdum, sed & valdè pium, & ad purganda peccata peridoneum, validissimis mediis, exemplisque demonstrat.

Hoc itaque disciplinæ genus nequaquam modernis est studiis adinventum, (verba ipsa exseribo Damiani ex epistola ejus 115. quæ est contra Petrum Cerebrosum Monachum) sed ex sacræ Scripturæ potius auctoritate prolatum. Novimus enim Dominum Salvatorem à Præsidis militibus verberatum, Beatos Apostolos in Conciliis à Sacerdotum Principibus cæfos, nonnullos etiam Sanctorum Martyrum legimus virgis ac flagris durioribus laniatos, Paulus etiam quia ter virgis cæsus est, & quod quinquies quadragenus, unâ minus accepit. Et in Deuteronomio: Si enim, qui peccavit, dignum viderint plagis, prosternent, & coram se facient verberari. Ubi & mox additur: Pro mensurâ peccati erit & plagarum modus, ita duntaxat, ut quadragenarium numerum non excedant, ne scædè laceratus, ante oculos tuos obeat frater tuus. Sic enim legis Damianus: Lectio nem expende, qui & explicato quadragenarii hujus numeri haudquaquam excedendi mysterio, hæc subdit:

Cum ergo non modò vetustæ legis auctoritas, sed evangelica gratia verberum plagas, modò per præcepta, modò per exempla commendat, ut & Sanctos Apostolos in Concilio cæfos, & Beatos Martyres legamus sæpenuerò verberatos: Quæcumque autem scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt; quid absurdum est, quid ineptum, si nunc sancta Ecclesia in pacis otio utitur, quo dudum utebatur in bello? Nam & Apostolus iterum dicit: Castigo corpus meum, & in servitutem redigo. Et alibi: Sancti ludibria, & verbera experti. Porro dum manus carnificis nunc ab infligendo Martyribus verberare cessat, quid obest, si sancta devotio

Rom. 15.

1. Cor. 9.

Hebr. 11.

A ipsa subimet, unde sanctis Martyribus particeps fieri mereatur, exhibeat? Nam cum sponte me propriis manibus ante conspectum Dei verbero, devotionis ingenuæ desiderium, si carnifex accurreret, promptus ostendo. Vellem pro Christo subire martyrium, non habeo facultatem, ipse me verberibus atterens, ostendo saltem ferventis animi voluntatem.

Idem alibi: O quam jucundum! & quam insigne spectaculum, cum supernus Iudex de cælo prospiciat, & homo semetipsum in inferioribus pro suis delictis mactat! Ubi reus ipse in peccatoris sui tribunalibus præsidens, trisarium tenet officium: in corde se constituit Deo spectatorem, reum in corpore, manifestus se gaudet exhibere tortorem: ac si Deo sanctus pœnitens dicat: Non opus est, Domine, ut officio tuo me punire præcipias, non expedit, ut ipse justis minis ultione percellas, ipse mihi manus injicio, ipse de me vindictam capio, vicemque meis peccatis reddo. Subditque eleganter:

Et hoc est profectò, quòd Petrus Apostolus admonet dicens: Nemo vestrum patiat, ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor, si autem ut Christianus, non erubescat. Enim vero, ubi hoc fit, Dæmones fugiunt. Huic è contra spectaculo assistunt Angeli, qui gaudent peccatore converso. Hæc est hostia, quæ viva mactatur, ad Deum per Angelos oblata defertur, & sic humani corporis victima illi unico Sacrificio, quod in arâ Crucis oblatum est, invisibiliter pertimescitur, & sic in uno thesauro Sacrificium omne reconditur, videlicet & unumquodque membrum, & quod caput omnium obrulit electorum.

E O disciplina salutifera! (exclamat & alibi) nimirum carnis afflictio, in quâ, dum corpus ad humanum nudatur aspectum, ante Dei oculos coruscantibus indumentis apparet ornatum.

Quòd si Achab, reprobis videlicet Regis, cilicium divina pietas non contempsit, quàm benigne, quàm misericorditer illum desuper aspectare credendus est, qui

Spontanea verberatio, studium est, & species martyrii.

Idem 1.6. c. 89.

Seipsum verberans iudicium Deo spectatorem exhibet.

Et triplex ex officio, iudicis, rei, tortoris.

1. Pet. 4.

Seipsum flagellantium spectaculo Angeli assistunt.

Luc. 15. Vivam Deo hostem litam, qui seipsum flagellat.

Idem 1.3. ep. 52.

Idem 1.5. ep. 77. Spontanea flagellatio est optimæ penitentia genus.

quise, velut in atrocissimo crimine de-
prehensum, nudum divinis aspectibus
obtulit accusatorem pariter, & tortorem.
reum simul, & testem, censorem nihilo-
minus, & carnificem fecit? Optimè pe-
nitet, qui, dum carnem verberib⁹ mactat,
lucrum, quod delectatione carnis amiserat,
afflictionibus recompensat: & salu-
brem illi nunc amaritudinem ingerit, cu-
jus olim noxiâ delectatione peccavit.

Tympanum planè est pellis arida. Et
ille, juxta Prophetam, in tympano Do-
minum veraciter laudat, qui confectum
jejunio corpus, per disciplinam verberar.
Et infra: Dicis, ut quid percutio carnem?
Respondeo: Ut quid percutio spiritum?
dicit enim Psalmista: *Excitabar, & scope-
bam spiritum meum.* Carnem siquidem,
& spiritum scopo, qui me deliqui sse per
carnem, & spiritum recognosco. Istum
correctionum, illam cum cæteris affec-
tionibus, etiam percussione virgarum:
ut quia læta caro traxit ad culpam, afflic-
ta reducat ad veniam.

Sed jam emphasim, ac energiam sancti
hujus Viri suadentis intermissam à Cœ-
nobii Cassinensis Monachis singulis die-
bus, qui Sabbatum præcedunt, verbera-
tus, in conspectu omnium, corpus affli-
ctandi consuetudinem revocandam, au-
diamus.

Observatio sextæ feræ, dilectissimi,
cui vestra sancta devotio dedicavit & je-
junii salutaris incediam, & apostolicorum
verberum disciplinam (pende illud, apo-
stolicorum) quot hominum multitudines
ad exemplum salutis attraxerit, tanquam
novella, divinæ plantationis oliva in ex-
uberantiam germinum propagines pillu-
laverit, testes sunt multitudines urbium,
atque villarum, quæ se communiter in-
gerentes, atque jactantes, id ipsum plau-
sibiliter arripiunt institutum; adeo ut
plerique præ devotionis ardore conce-
pto, nisi quanto cyus hujus observantiæ
suscipiant regulam, non levem se repu-
tent propriæ salutis perferre jacturam.

Sed sciendum est, quoddam humani ge-
neris inimicus, dum totum sacrificium

A non valet de manibus offerentium rape-
re, more quasi rapacis Harpyiæ, par-
tem saltem quamlibet conatur auferre.
Hinc est, quoddam cum Abraham Deo Sa-
crificium ex diversis animalibus obtulisset,
scriptum est: *Quoniam descenderunt
volucres super cadaverâ, & abigebat eas A-
braham.* Super mactata quippe cadave-
ra descendunt volucres, dum ad rapien-
dum sacrificium afflictorum corporum
nostrorum aëre se præcipitant potesta-
tes, ut vel totum de manibus litantium
rapiant, vel partem præreptam quasi
de manibus sibi victoriæ triumphalis
applaudant.

Hinc est, quod auctor antiquæ super-
biz spiritus, per ora quorundam, tan-
quam per vasorum suorum organa, vo-
bis concipiat dicens: Jejunio quidem non
penitus improbandum est corpus attere-
re; sed turpe nimis, & inhonestum est, an-
te tot Fratrum intuentium oculos mem-
bra nudare. Et unde (subdit) vox ista pro-
cedit, nisi ab illo, qui parentes generis no-
stri nuditatem erubescere compulsi? An-
te vocem quippe serpentis: *Erat uterque
nudus, & non erubescabant.* At post-
quam eis venenata consilia callidi draco-
nis instillavit astutia, protinus scriptum
est: *Cumque cognovissent se esse nudos, con-
suerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizo-
mata.* Audenter dicam, dilectissimi Fra-
tres mei, quia quisquis, ut compatiatur
Christo, nudari vestibus erubescit, hic
proculdubio serpentis verba audivit: &
quia de suâ nuditate confunditur, instar
primi parentis à divinis, ut ita loquar, a-
spectibus occultatur.

C Porro cum initio salutaris hujus obser-
vantia unusquisque vestrum, & discipli-
nam nudus acciperet, & nuditatis igno-
miniam non timeret, quis vos postmo-
dum fascinavit, & Christi passionem, quæ
mundi decus, & salus est hominum, eru-
bescere docuit? *Sic stultus estis, ut cum spiri-
tu cooperitis, nunc carne consummemini?*

D Dic modò, quisquis es, qui Christi pas-
sionem superbus irrides: qui cum eo nudari,
flagellarique despiciens, nuditate ejus, &

E

Dic modò, quisquis es, qui Christi pas-
sionem superbus irrides: qui cum eo nudari,
flagellarique despiciens, nuditate ejus, &

Lib. 6. ep. 115.
Psal. 150.
In tympano
Deum laudat,
qui aridum
jejunio corpus
mactat.
Psal. 76.

Lib. 6. ep. 1. in
ord. ep. 89.
Flagellatio cor-
poris est aposto-
licorum verberum
disciplina.
Devotio se fla-
gellantium,
alios edificat.

Gen. 15.
Dæmonis astu-
tia, qua cona-
tur disciplinam
de manibus præ-
ripere.

Dæmonis orga-
na sunt, qui
corporis casti-
gationes im-
probant.

Gen. 2.

Gal. 3.

Verberationem
fidei terribi-
lis expectatio
Iudicij

Matth. 24.

Verberum vi-
bices in mar-
tyrum corpo-
ribus vide-
buntur.

Christi vul-
nera.

2. Cor. II.

Act. 5.
2. Reg. 6.
Davidis nu-
ditas.

cuncta supplicia, tanquam nugas, ac na-
ntas, & quædam fomitorum deliramen-
ta subannas, quid facies, cum eum, qui
publicè nudatus est, & in Cruce suspen-
sus, videns in Majestatis suæ decore con-
spicuum, angelicis agminibus undique
constipatum, incomparabilis splendoris
immemitate circumdatum, & super om-
nia visibilia, & invisibilia ineffabiliter glo-
riosum: quid, inquam, facies, cum eum,
cujus nunc ignominiam despicias, aspe-
xeris in igneo tribunalis excelsi solio præ-
fidentem, & omne genus humanum re-
cto æquitatis examine terribiliter judi-
cantem? Tunc Sol obscurabitur, Luna te-
nebris involuetur, stellæ de cælo cadent,
fundamenta montium contremiscent,
cæli tristibus radiis coruscabunt: terra si-
mul & aër flammis in excelsa furentibus
cremabuntur, & elementa pariter omnia
confundentur: & tu, ornate, tu molli-
ter, & decenter indute inter ista quid facies?
Quâ fronte, quâ præsumptionis au-
daciâ illius gloriam participare sperabis,
cujus portare contumeliam, & ignomi-
niam desperasti? Quis te delicatum, atque
tenellum aggregabit collegio Marty-
rum, in quorum corporibus videbun-
tur in gloriam inversa, non modò virga-
rum vibices, sed & innumerabilium vul-
nerum cicatrices?

Christus Crucis non erubuit turpitu-
dinem, & tu ob putridæ carnis tuæ à ver-
mibus devorandæ confunderis nudita-
tem? Ille nudatur, caditur, necitur vin-
culis, obliquitur sporis, quinque partito
vulnere illius caro perfoditur, ut nos à
vitiis, quæ in nos per quinque sensus
ingrediuntur, irruptione euemur, & tu
lascivus, & unctus, tu petulculus, ac te-
nellus non vis thesaurum carnis tuæ ho-
minibus detegi, ne mortalis, vel terrena,
quod absit, sed magnum quid debeat æ-
stimari. Paulus Apostolus ter virgis in
publico caditur, nec veretur: quinque
quadrageenas una minus in iudicio acci-
pit, & latatur. Petrus cum Coapostolis
omnibus flagellatus. David propriis in-
dumentis exutus, ante Arcam Domini
totis viribus saltat, cui Michol: *Quam*

A. *gloriosus, inquit, hodie fuit Rex Israel disco-
operiens se ante ancillas servorum suorum, &
nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.*
Superbi scilicet Regis filia humilitatem
viri portare non potuit, atque ideò nud-
ditatis, quæ Domino ministrabat, gloriam
non cognovit. Talem ergo merentur ha-
bere magistrum, qui carnem suam coram
fratribus perhibere non esse nudandam.
Et quoniam isti arefcentes in radice su-
perbiæ nunquam spiritalem germinant
fructum, his meritò congruit, quod de il-
lâ quoque Scriptura testatur, dicens: *Igi-
tur Michol filia Saul non est nata filius usque
in diem mortis suæ.* Nam & isti meritò de-
berent à vobis cum austeritate repelli, si-
cut illam David suis responsionibus fre-
git: *Vruit Dominus, quia ludam ante Do-
minum, & vilis fiam, plusquam factus sum,
& ero humilis in oculis meis.* Davidem pla-
nè, ut nudus incederet, Sanctus, qui in
eo erat, Spiritus implevit: Michol verò
paternus ille possessor, ut eum insolentem
argueret, incitavit, de quo videlicet pos-
sessore dicitur: *Quia insinuit Spiritus Domi-
ni malum in Saul.* Ideòque sine ullâ dubita-
tione credendum est, quia divinus eum
Spiritus provocat, qui ad honorem Cru-
cis Christi se humiliter nudat: & ille su-
perbi Saul spiritu in arrogantiam tumo-
ris attollitur, qui se ut Crucifixi partici-
per, exuere dedignatur. Quæ profectò
superbia sic eum ab ipsò humilitatis au-
thore divisit, ut ne Samuel quidem sibi
veniam impettare potuerit.

Egregium Prophetarum Isaiam publi-
cè coram omni populo nudum incedere
Dominus imperat: & Monachus nud tri-
coram paucis Fratribus erubescit! *Vade,*
*inquit, solve saccum de lumbis tuis, non mol-
le carbasinum, non stramineum delica-
tum, sed saccum, & calcamenta tolle de pe-
dibus tuis. Et fecit sic, vadens nudus, & di-
scalceatus.* Et tu delicatus times nudus as-
pici, ne te contingat oculis videntium fa-
scinar? Sed age, Frater, quid est caro ista,
quam tam diligenti curâ vestibus conte-
gis, & tanquam regiam sobolem molliter
nutris? Nonne massa putredinis? nonne
vermis, pulvis, accivis? Nec ista, qua:
aude

Michol, et Saul
superbi poena.

2. Reg. 6.

Isa. 20.

Nobilissimi
Prophetæ nu-
ditas.

Corporis hu-
mani utilitas.

nunc est, à sapiente viro attenditur, sed potius dignum est, ut sanies, virus, scortor, & obscenæ corruptionis illuvies, quæ postmodum futura est, perpendatur.

Quas ergo gratias referent vermes, qui voraturi sunt carnes, quas molliter, ac suaviter enutristi? Age, inquam, cur passus est Christus, an ut proprios reatus ablueret, & excessus sui commissa deleteret?

2. Petr. 2.

Sed audi Petrum de illo dicentem: *Qui peccatum non fecit, nec dolus inventus est in ore eius.* Ad quid ergo passus est? Adhuc

Christi exempla, ac imitatio.

Petrus ipse responderet: *Christus, ait, passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius.* Christus ergo primo passus est, quem protinus Apostoli sunt secuti, quorum & nos vestigia præcipimur imitari, sicut unus eorum dixit: *Imitatores mei estote, sicut et ego Christi.*

1. Cor. 11.

Ad quid ergo Christum legimus passum, nisi ut ejus è vestigio prosequamur exemplum?

Sanctorum exempla. Lib. 6. ep. 30. de Dominico Loricato.

Sed jam qualiter quidam Christi exemplum sequuti sint in durissimâ ejus flagellatione, audiamus. Ex eodem B. Petro Damiano de Dominico Loricato contemporaneo, ac in Domino amicissimo: Longo jam, inquit, ille annorum elabente curricula, ferreâ ad carnem lorica præcinctus, infœderabilem pugnam cum iniquis Spiritibus conerit, tempèrque paratus ad prælium, non solum corde, sed etiam corpore præmunitus, adversus hostiles acies fervidus bellator incedit.

Quotidie se verberat S. Dominicus Loricatus.

Hanc autem continuæ vitæ consuetudinem indifferenter habet, ut vix dies ulla prætereat, quin duo Psalteria modulando utraque manu scopis armatâ nudum corpus allidat. Et hoc remissiori quidem tempore. Nam quadragesimalibus circulis, sive cum pœnitentiam peragenda

In Quadragesima quotidie tria psalteria cum verberibus recitat.

habet (crebè enim centum annorum pœnitentiam suscepit) tunc per dies singulos, dum se scoparum tunsiombus afficit, ad ministria Psalteria meditandò persolvit. Centum autem annorum pœnitentia, sicut ipso autore didicimus, sic expletur. Petrus cum tria scoparum millia unum pœnitentiæ annum apud nos regulariter expleat, decem autem Psalmo-

rum modulatio, ut sæpè probatum est, mille scopas admittat, dum centum quinquaginta Psalmis constare Psalterium nõ ambigitur, quinque annorum pœnitentia in hujus psalterii disciplinâ rectè suppulantibus invenitur. Sed sive quinque vicies ducas, sive viginti quinquies, centum sunt. Consequitur ergo, ut qui viginti Psalteria cum disciplinâ decantat, centum annorum pœnitentiam se peregisse confidat.

Quamquam & in hoc plerosque noster Dominicus superet: quia cum nonnulli unam manum in disciplinis agendis exercent, iste, ut alter Aod, contra rebelles carnis illecebras utraq; manu infatigabiliter pugnat. Hanc autem centum annorum pœnitentiam, ut mihi ipse professus est, facile sex diebus ex more consummat. Memini quoque, quia cujusdam Quadragesimæ imminenti initio, mille annos imponi sibi per nos, ad pœnitentiam petiit, quos certè omnes fermè, antequam jejunii tempus transigeretur, explevit.

Et infra: Enim verò cum hunc jam & incurva senectus deprimat, & crebris insuper languoribus contabescat, mirum unde illi tantus fervor incedat, ut in spiritualibus exercitiis semper invictum, semper infatigabilem se reddat. Nam ut ipso referente cognovi, sæpè duo Psalteria cum disciplinis stando continuat, ira ut neque interim sedeat, neque vel ad momentum à percussionibus incredibili mentis fervore quiescat. Inquenti mihi aliquando, utrum posset cum ferreæ vestis pondere aliquantisper genuum flexibus insudare, sub hac mihi dedit obscuritate responsum: Cum incolumitas mihi voriva res, ondet quandoque per omnes totius Psalterii quindenos psalmos centies genua flectere consuevi. Quod quidem tunc non diligenter attendi, postmodum verò, quod dictum fuerat, mente revolvens, à depresso homine mille metacentas in uno Psalterio fieri, admiratus expavi.

Quadam die post vesperam, cellulam meam ingressus, Magister, inquit (hoc enim indigno vocabulo me ex humilitate

Iiii 3. compel-

Utraque manu se flagellans afflictiat.

Judic. 3.

Nec senex, nec infirmus à verberibus abstinet.

compellat) hodie feci, quod hactenus me fecisse non memini, octo namque Pfalteria inter diem, ac noctem modulariter explevi. Videbatur autem tunc totus vultus ejus ita scopis attritus, ac fulcantibus quibusdam vibicibus livifactus, tanquam si pila fuerit prisnarum more contusus. Hujus igitur sancti Senis (concludit alibi) exemplo, faciendae disciplinae mos aded in nostris partibus inolevit, ut non modò viri, sed etiam nobiles mulieres hoc Purgatorii genus inhianter arriperent. Hucusque fuscè quidem, sed a què luculenter, ac piè Petrus Damianus.

Lib. 7. ep. 19.

Flagellat. Purgatorii genus.

3. Reg. 18.

Cic. l. 2. Tusc. quast.

Aug. lib. de Pastor. c. 5. Flagellationem homo peccator fugiet, quam fugit innocens Christus?

Quid huc attexam alios, qui ferreis carentis sese dirissimè verberabant? Quid Guillelmos Aquitanicos, quid Nicolaos Tolentinos, quid Henricos Susones, huc recenseam ad pudefaciendos delicatiores, qui nec in tenebris nudare, ac funiculis diverberare se audent? In medium jam nunc prodeant vel ipsi dolorum cultores. Clamabant illi ante Baal voce magna, & incidebant se, juxta ritum suum, culttris, & lanceolis, donec perfunderentur sanguine. Tu ante Christi simulachrum immanissimè flagellis caesi, & Cruci suffixi, funiculis carnem ad usque sanguinis effusionem non flagellabis?

Tullius Tusculanarum quæstionum lib. 2. ait: Spartæ pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, ut multus è visceribus sanguis exeat, nonnunquam etiam ad necem, quorum non modò nemo exclamavit unquam, sed nec ingemuit quidem. Subditque: Quid ergo, hoc pueri possunt, viri non poterunt? & quod mos valet, ratio non valebit? Quod Tullius miratur in Ethnicis pueris, non exigo quidem à viris Christianis, quibus tantum suadeo obsequium rationabile, ut funiculis carnem mortificent, ne in comparatione puerorum suffundantur pudore.

Augustinus: Unicus ille ex Patris substantiâ natus, æqualis Patri in forma Dei, Verbum, in quo facta sunt omnia, non habebat, unde flagellaretur: ad hoc autem carne indutus est, ut sine flagello non esset. Tu, qui totus es carnis, flagellum fugies?

Heu! (dolet Bernardus) candor lucis

A aeternæ nigrescit in carne pro carne salvandâ: & tu livorem perhorrescis? An ita Paulus? Absit: Castigo, inquit, corpus meum, ut non incedam, lividum facio, aut livoris, & sanguinis nota sugillo corpus meum. Theophyl id est, in servi morem habeo lascivientis, & contumacis, diverbero, contundo.

Bern. l. de Pass. Domini, ca. 6. 1. Cor. 9. Grac. Theoph.

Sic vel antequàm Christum flagellarum vidisset Elias (si modò non vidit in spiritu) oraturus pro populo ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram, posuit faciem suam inter genua sua, quasi in globum de more verberandus (sicut Regem, qui preparatur ad gyrum. hoc est, ad instar servuli, qui in modum globi, ad excipiendâ flagella à Domino cogitur preparari) Tu pro tuis ipse criminibus oraturus, ac veniam deprecaturus, ad flagella, ubi Christum ipsum dirissimè flagellatum vidisti, atque ad gyrum, ut verè servus, non preparaberis?

Ego, ego sum (dicas) qui peccavi, ego iniquè egi: tot innocentes, tot viri Dei qui sese tam dirè diverberant, quid fecerunt? Quid innocentia ipsa Christus ad eolum nam ligatus, atque aded immaniter, ac enormiter flagellatus? Vertatur, vertatur manus mea contra me: vertatur contra virum hunc sanguinum, & dolosum. Nullam Prætor inveniebat causâ in Christo: heu! quot in me cause! quas ille reperire non poterat in ipsâ innocentia, in me penitus inveniret. Percutiat ergo, cædatur reus iste inimicus homo, qui non tantum dignus est flagris, sed reus est mortis. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de viâ justâ.

3. Reg. 18. 2. Reg. 24. Flagellandum corpus exemplo Christi. Psal. 2.

D Prætor inveniebat causâ in Christo: heu! quot in me cause! quas ille reperire non poterat in ipsâ innocentia, in me penitus inveniret. Percutiat ergo, cædatur reus iste inimicus homo, qui non tantum dignus est flagris, sed reus est mortis. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de viâ justâ.

PURPURA.

PVNCTVM XX.

Et exeuntes, chlamydem coccineâ circumdederunt ei.

Matth. 27.

A D litteram, ac piè Seraphicus Bonaventura: D. Bonav. in med. pas. Christ.